

RIKSDAGENS SVAR 208/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2010 samt vissa ändringar i inkomstbeskattningen och de räntor som ska tillämpas vid beskattningen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2010 samt vissa ändringar i inkomstbeskattningen och de räntor som ska tillämpas vid beskattningen (RP 133/2009 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 39/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att problemen med avdrag för företagares resekostnader utreds i sin helhet före utgången av 2010. Alla olika företagsformer och rätten att dra av kostnaderna också för tillfälliga resor ska beaktas i utredningen.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om inkomstskatteskalan för 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Vid beskattningen för 2010 fastställs den inkomstskatt för förvärvsinkomst som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) ska betalas till

staten i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala enligt följande:

Beskattningsbar förvärvsinkomst, euro	Skatt vid nedre gränsen, euro	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre gränsen, %
15 200 — 22 600	8	6,5
22 600 — 36 800	489	17,5
36 800 — 66 400	2 974	21,5
66 400 —	9 338	30,0

2 §

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 131 § 6 mom., sådant det lyder i lag 716/2004,

ändras 15 § 1 mom., 38 § 1 mom., 39 § 1 och 3 mom., 48 § 1 mom. 3 punkten, 64 § 2 mom., 67 §, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 106 § samt 125 § 2 mom.,

av dem 38 § 1 mom. och 39 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 716/2004, 64 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1128/2005, 67 § sådan den lyder i lag 1020/1998, 100 § 2 mom., 101 § 2 mom. och 125 § 2 mom. sådana de lyder i lag 946/2008 samt 106 § sådan den lyder i lag 858/2005, och

fogas till 48 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 896/2001, en ny 4 punkt samt till 96 §, sådan den lyder i lagarna 772/2004 och 1115/2005, ett nytt 5 mom. som följer:

15 §

Beskattning av beskattningssammanslutningar och deras delägare

Beskattningssammanslutningar är inte särskilda skattskyldiga. För en sådan sammanslutning ska dock fastställas nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av jordbruket och

nettoinkomsten eller den negativa nettoinkomsten av annan verksamhet.

38 §

Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst som skall fördelas

Företagsinkomst enligt 30 § som ska fördelas betraktas såsom kapitalinkomst upp till ett be-

lopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på den nettoförmögenhet som vid utgången av det föregående kalenderåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandelen av den företagsinkomst som ska fördelas likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. Har den skattskyldige under skatteåret inlett näringsverksamhet eller jordbruk, räknas kapitalinkomstandelen enligt den nettoförmögenhet som vid utgången av skatteåret hörde till näringsverksamheten eller jordbruket. På yrkande som den skattskyldige eller företagarmakar framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas den företagsinkomst som ska fördelas likväl i sin helhet som förvärvsinkomst, om inte något annat följer av 2 mom.

39 §

Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för delägare i beskattningssammanslutningar

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings nettoinkomst av jordbruk betraktas efter avdrag av delägarrens ränteutgifter för sammanslutningens jordbruk och delägarrens för tidigare skatteår fastställda förluster av sammanslutningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp till ett belopp som motsvarar en 20 procents årlig avkastning på delägarrens andel av sammanslutningens förmögenhet. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas såsom kapitalinkomstandel likväl ett belopp som motsvarar en 10 procents årlig avkastning. På yrkande som delägaren framställer innan beskattningen för skatteåret har slutförts betraktas inkomstandelen av jordbruk för delägaren i beskattningssammanslutningen likväl i sin helhet som förvärvsinkomst.

En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings annan inkomst än av jordbruk betraktas som kapitalinkomst.

48 §

Skattefria överlåtelsevinster

Vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom är inte skattepliktig inkomst, om den skattskyldige överlåter

3) fast egendom som hör till lant- eller skogsbruk som han bedriver, andel i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag eller aktier eller andelar i ett bolag, vilka berättigar till en egendomsandel på minst 10 procent i bolaget, och om mottagaren är hans barn eller en bröstarvinge till barnet eller hans syskon eller halvsyskon, antingen ensam eller tillsammans med sin make, och om egendomen i sammanlagt över tio år har varit i den skattskyldiges eller i dennes och en sådan persons ägo av vilken han erhållit den utan vederlag,

4) fast egendom till staten eller ett statligt affärsverk för sådana naturskyddsområden som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

64 §

Naturaförmåner

En personlig kollektivtrafikbiljett som arbetsgivaren ger arbetstagaren för resor mellan bostaden och arbetsplatsen är skattefri inkomst till ett värde av högst 300 euro. Dessutom är biljetten skattefri inkomst till den del förmånen överstiger 600 euro, dock inte högre än till 3 400 euro.

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än referensräntan,

om räntan på lånet är bunden till den referensränta som allmänt tillämpas på marknaden. Om räntan på lånet inte är bunden till referensräntan betraktas ränteförmånen som skattepliktig förvärvsinkomst till den delen den årliga räntan på lånet är lägre än 12 månaders euriborränta den första dagen av året.

96 §

Obligatoriska försäkringspremier

Dessutom har en i 1 a § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) avsedd stipendiat rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av avgiften för den obligatoriska grupplivförsäkringen enligt nämnda lag samt olycksfallsförsäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,78 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro.

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att beloppet av full folkpension multipliceras med 1,37, varefter produkten minskas med

1 480 euro och resten avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Är den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 56 procent av det överskjutande beloppet.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 2 200 euro, ska från denna dras av detta inkomstbelopp. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 20 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 5,2 procent av det belopp varmed de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 650 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,2 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2010, dock så att 67 § och 96 § 5 mom. tillämpas redan vid beskattningen för 2009.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande och temporär ändring av 22 a §

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 23 a § 6 mom., 40 § 2 mom., 43 § 2 mom., 59 § och 77 § 5 mom. samt temporärt 22 a § 6 mom.,

sådana de lyder, 22 a § 6 mom. och 23 a § 6 mom. i lag 565/2004, 40 § 2 mom. och 43 § 2 mom. i lag 345/2002 samt 59 § och 77 § 5 mom. i lag 1079/2005, som följer:

22 a §

Försummelseavgift

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med en procentenhet. Räntan på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.

23 a §

Sökande av ändring

Om försummelseavgift återbärs med anledning av överklagande, ska på återbäringen räknat från betalningsdagen till återbetalningsdagen betalas ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Ränta på återbäring är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

40 §

Samfundsränta

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott

som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som ska återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs är den i 1 mom. avsedda referensräntan minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

43 §

Kvarskatteränta och återbäringsränta

Kvarskatteräntan och återbäringsräntan är den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro, är kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

59 §

Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. Den rättelse av beskattningen som avses i 56 § 4 mom. ska då göras inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har getts till Skatteförvaltningen.

77 §

Räkande av ränta i ändringssituationer

Kvarskatteräntan är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 43 § 2 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är kvarskatteräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Den samfundsränta som ska betalas är i en ändringssituation lika stor som vad som föreskrivs i 40 § 1 mom. till utgången av den andra månaden efter slutförandet av den skattskyldiges beskattning. För tiden därefter är samfundsräntan den i 12 § i räntelagen avsedda referens-

räntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 22 a § 6 mom. gäller till och med den 31 december 2010.

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010. Lagens 22 a § 6 mom. tillämpas dock på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010 till och med den 31 december 2010. Bestämmelsen i 59 § om tidsfristen för rättelse av beskattning tillämpas första gången vid beskattningen för 2006.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 december 1999 om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 6 §, sådan den lyder i lagarna 1154/2005 och 1156/2005, som följer:

6 §

Offentliga fastighetsbeskattningsuppgifter och vissa andra offentliga beskattningsuppgifter

Offentliga beskattningsuppgifter är

1) fastighetsbeteckning, den kalkylerade fastighetsskatten för en fastighet samt den fastighetsskattskyldiges namn,

2) jämförelsevärde för aktier i bolag som inte är offentligt noterade enligt 5 § i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) samt det av Skatteförvaltningen fastställda beskattningsvärdet för till jordbruket hörande andelar i andelslag enligt 26 § 2 mom. i nämnda lag,

3) namnet på samfund som beviljats skattelättnader med stöd av lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) samt uppgift om vilka skatteår skattelättnaden gäller,

4) namnet på ett bolag som godkänts som tonnageskattskyldigt med stöd av tonnageskattelagen (476/2002), när tonnageskatteperioden börjat samt återkallandet av godkännande.

En uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten är offentlig sådan den är när beskattningen slutförs och blir offentlig när fastighetsbeskattningen har slutförts. En uppgift som avses i 1 mom. 2 punkten är offentlig sådan den är när beskattningen

slutförs och uppgiften blir offentlig när samfundets beskattning har slutförts.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången på uppgifter om beskattningen för skatteåret 2006.

Lag

om ändring av 39 § i lagen om påförande av accis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 39 §, sådan den lyder i lag 569/2004, som följer:

39 §

Tullmyndigheten ska utan ansökan och utan dröjsmål till den accisskyldige betala accis som denne har betalat till ett för stort belopp. Återbärs accis till följd av accisrättelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta och är den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från accisens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbäringsbelopp under 17 euro. Ränta på återbäring utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Vid återkrav av accis som återburits till ett för stort belopp uppbärs ränta. Räntan beräknas som en årlig ränta och är den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från den dag då accis återburits till ett för stort belopp till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Ränta uppbärs inte på återkravsbelopp under 17 euro. Den uppburna räntan utgör inte avdragbar utgift vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 10 och 11 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 juli 2006 om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. som följer:

10 §

Rättelse till sökandens nackdel

Ränta tas ut på belopp som debiteras till följd av rättelse eller sökande av ändring. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den betalningsmånad som anges i beslutet om accisåterbäring till den förfallodag som bestäms för återkravet, sistnämnda dag medräknad. Räntan är den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

11 §

Rättelseyrkande

Ränta betalas på belopp som återbärs till följd av rättelse. Räntan räknas från den första dagen i månaden efter den månad då accisåterbäringen betalades till återbäringsdagen. Räntan är den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i banskattelagen av den 27 juni 2003 (605/2003) 20 § som följer:

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om

skatteuppbörd (609/2005) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om farledsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 22 december 2005 om farledsavgift (1122/2005) 28 § 1 mom. som följer:

28 §

Ränta på återbäring

minst 0,5 procent. Räntan räknas från betalningsdagen.

Återbärs farledsavgift till följd av avgiftsrätelse eller besvär, betalas ränta på återbäringsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta och är den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 39 § i tullagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 39 § 2 mom., sådant det lyder i lag 570/2004, som följer:

39 §

Har tull återbetalts till följd av ansökan om återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas ränta på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta och är den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbetalning av tull eller besvär gjordes anhängig eller, om tullen betalats först efter nämnda tidpunkter, från betalningsdagen till den dag då be-

loppet återbetalas. Har det i ett ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetalning av tull under 17 euro. Ränta på återbetalning utgör inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 augusti 2005 om skatteuppbörd (609/2005) 22 § som följer:

22 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalen-

deråret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på räntor som ska beräknas för tiden från och med den 1 januari 2010.

Lag

om ändring av 31 § och temporär ändring av 32 § i skattekontolagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skattekontolagen av den 7 augusti 2009 (604/2009) 31 § 3 mom. och temporärt 32 § 2 mom. som följer:

31 §

Krediteringsränta

Krediteringsräntan är den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent.

32 §

Dröjsmålsränta

Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, ökad med sex procentenheter.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 32 § 2 mom. gäller till och med den
31 december 2010.

Lagens 31 § 3 mom. tillämpas på räntor som
ska beräknas för tiden från och med den 1 janu-
ari 2010.

Lagens 32 § 2 mom. tillämpas på försenings-
räntor som ska beräknas för tiden från och med
den 1 januari 2010 till och med den 31 december
2010.

Lag

om temporär ändring av 2 och 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) tempo-
rärt 2 § 1 mom. och 4 §, sådana de lyder i lag 346/2002, som följer:

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som ska betalas på eget initiativ,
lämnats obetald eller om betalningen fördröjts
samt i samband med verkställandet av efterbe-
skattning beräknas ett skattetillägg på skatten.
Skattetillägget är den i 12 § i räntelagen
(633/1982) avsedda referensräntan för den halv-
årsperiod som föregår kalenderåret i fråga, för-
höjd med sex procentenheter, sammanlagt dock
minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit
till betalning beräknas en förseningsränta som är
den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan
för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i
fråga, förhöjd med sex procentenheter, samman-
lagt dock minst tre euro.

Denna lag träder i kraft den 20
och gäller till och med den 31 december 2010.

Lagen tillämpas på skattetillägg och förse-
ningsränta som ska beräknas för tiden från och
med den 1 januari 2010 till och med den
31 december 2010.

Helsingfors den 30 november 2009
